

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

17. neděle v mezidobí Cyklus C

Jednoho dne se Ježíš na nějakém místě modlil. Když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky.“ Odpověděl jim: „Když se modlíte, říkejte:

Otče, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Chléb náš vezdejší dávej nám každý den.

A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se proviňuje proti nám. A neuved' nás v pokušení.“ (Lk 11, 1-4)

Pomůcky, které doporučujeme: pracovní list z Kanán – Katecheze na neděli

Milé děti, dnes jsme slyšeli, že se Ježíš dal svým učedníkům příklad modlitby a tak ho jeden učedník žádá, aby je naučil se modlit. A Pán Ježíš je učí modlitbu Páně. Víte děti, co je to za modlitbu? (*nechte odpovědět děti*) Je to modlitba Otče náš. Všichni ji určitě známe, ale mohli bychom si nyní o této modlitbě trochu popovídat, abychom ji lépe rozuměli. Tak především začíná nádherným oslovením: „**Otče náš**“. To znamená, že Bůh je náš otec a proto my jsme kdo? (*nechte odpovědět děti*) Jsme děti Boží. Máme tatínka v nebi, který o nás ví a má nás rád. Má rád všechny své děti. Nemodlíme se totiž: „Otče můj“, ale? (*nechte odpovědět děti*) „Otče náš“. „**posvěť se jméno tvé**“. Posvěcovat Boží jméno znamená mít Boha v úctě. Vědět, že Bůh je pro můj život moc důležitý a já chci, aby měl ze mě Bůh radost. A ta radost, aby se šířila i mezi mé kamarády. Jako bychom chtěli říci všem: „dívej se na mě, jakou mám radost, protože vím, že znám Boha a vím, že je to náš nebeský tatínek a mám ho rád“ Pokračujeme slovy: „**přijď království tvé**“. To znamená, budme k sobě hodní a mějme se vzájemně rádi tak, jako bychom už byli v ráji, z kterého kdysi Adam a Eva kvůli svému hříchu museli odejít. Ale my víme, že se tam jednou vrátíme a že naše vzájemná láska je už takou vstupní branou do nebeského království. Pak se tam také mluví o chlebu. Jakými slovy? (*nechte odpovědět děti*) „**Chléb náš vezdejší dej nám dnes**“ To znamená chléb jako symbol pokrmu pro naše tělo, ale také symbol pokrmu pro naši duši, když myslíme na eucharistický chléb. A „vezdejší“? Kdysi padala z nebe na putující izraelity mana. Ta se nedala uchovávat, protože se do druhého dne zkazila. I my potřebujeme chléb pro naše tělo i naši duši dnes. Nemůžeme spoléhat na to, že jsme se najedli včera, že jsme se modlili včera a dnes už nemusíme. Ani na to, že se budeme sytit Bohem až někdy v budoucnu. Až třeba vyrosteme. A nejdůležitější je závěr: „**odpusť nám naše hříchy, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení**“. Víme, že často nejsme jen hodní. Že děláme chyby a věříme, že když nás Bůh má rád, že nám také odpouští. Má to jednu podmínku. Jakou? (*nechte odpovědět děti*) Že i my dokážeme odpouštět. A co s tím pokušením? Bůh nás nepokouší. Pokušení přichází z naší slabosti. Např. když chci sladkost a vím, že ji nesmím, nebo když chci počítač a vím, že nemohu atd. „Neuved' nás v pokušení“ znamená, že Boha prosíme, aby mě chránil před podlehnutím ve zkoušce. Vyplňte si pracovní list.